

Arrest

nr. 149 682 van 15 juli 2015
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIII^{ste} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 13 december 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 11 oktober 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 4 januari 2013 met referentenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 mei 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 juni 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat W. PEETERS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 18 juli 2012 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de staatssecretaris) trof op 11 oktober 2012 een beslissing waarbij de in punt 1.1 vermelde aanvraag onontvankelijk werd verklaard. Verzoeker werd hiervan op 30 november 2012 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 18.07.2012 werd ingediend door :

E.(...), O.(...) F.(...) (...)

nationaliteit: Nigeria

geboren te (...) op (...)

adres: (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Betrokkene haalt aan dat hij zijn hebben en houden zou dienen achter te laten en dat hij zijn bindingen met België zou moeten doorknippen. Dit element kan echter geen buitengewone omstandigheid. De verplichting om de aanvraag in te dienen bij de bevoegde diplomatieke of consulaire post in het land van herkomst impliceert enkel een eventuele tijdelijke scheiding, wat geen ernstig of moeilijk te herstellen nadeel met zich meebrengt.

Betrokkene haalt verder nog aan dat hij zich in een prangende humanitaire situatie zou bevinden. Die zijn echter niet gespecificeerd en er wordt evenmin bewijs van voor gelegd. Het is aan betrokkene om op zijn minst een begin van bewijs voor te leggen.

De overige elementen met betrekking tot de integratie van mijnheer - nl. dat hij alhier sedert januari 2011 verblijft, dat hij volop bezig zou zijn met zijn integratie in de Belgische samenleving, dat hij duurzaam lokaal verankerd zou zijn, dat hij tal van sociale bindingen zou hebben, dat hij werkbereid zou zijn, dat hij zou proberen om zich de Belgische gewoonten eigen te maken, dat hij zou proberen om Nederlands te leren, dat hij goed op weg zou zijn om volkomen geïntegreerd te geraken, en dat hij volledig ter beschikking zou staan van de arbeidsmarkt - hebben betrekking op de gegrondheid en worden in deze fase niet behandeld. De elementen met betrekking tot de integratie kunnen het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform art. 9.2 van de wet van 15.12.1980.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In zijn eerste en enig middel, dat opgedeeld is in drie onderdelen, voert verzoeker de schending aan van *“de formele motiveringsplicht vervat in artikel 62 Vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen”*, van artikel 9bis van de vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker zet zijn middel als volgt uiteen:

“Artikel 9bis van de Vreemdelingenwet dd. 15 december 1980 bepaalt:

(...)

Uit de inzake de formele motiveringsplicht aangehaalde wetteksten blijkt dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. De motivering moet tevens afdoende zijn.

De in de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde Wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

Iedere beslissing van het bestuur dient op motieven te berusten die niet enkel in feite en in rechte aanwezig moeten zijn, doch die bovendien pertinent moeten zijn en de beslissing moeten verantwoorden. (RvSt. 22 mei 1991, nr. 37043)

Het is derhalve een vaststaand beginsel dat administratieve beslissingen niet enkel formeel gemotiveerd dienen te worden, doch ook dat deze motivering afdoende, duidelijk en zorgvuldig moet zijn.

Inzake de materiële motiveringplicht dient te worden gesteld dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd is zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid.

De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht echter wel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen. (cf. RvSt., 7 december 2001, nr. 101.624)

Inzake het zorgvuldigheidsbeginsel dient te worden opgemerkt:

"Bij de vaststelling en waardering van de feiten waarop het besluit rust, moet de nodige zorgvuldigheid worden betracht." (SUETENS, L.P. en BOES, M., Administratief Recht Leuven, Acco, 1990, 31) '

Volgens vaststaande rechtspraak legt het zorgvuldigheidsbeginsel de overheid de verplichting op om haar beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding, hetgeen inhoudt dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken (cf. RvSt. 2 februari 2007, nr. 167.411, RvSt. 14 februari 2006, nr. 154.954)

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat het bestuur slechts na een behoorlijk onderzoek van de zaak en met kennis van alle relevante gegevens een beslissing mag nemen. De gemachtigde van de Staatssecretaris verklaarde het regularisatieverzoek van verzoeker onontvankelijk omdat de erin aangehaalde elementen geen buitengewone omstandigheden zouden vormen welke hem toelaten de aanvraag tot verblijfsmachtiging in België te doen overeenkomstig artikel 9bis Vreemdelingenwet en dit in afwijking van de "gewone" procedure.

Bij lezing van de redenen waarop deze beslissing steunt, stelt verzoeker echter vast dat de gemachtigde van de Staatssecretaris het begrip "buitengewone omstandigheden" zoals bedoeld in artikel 9bis Vreemdelingenwet miskent.

Eerste onderdeel van het middel:

In de bestreden beslissing wordt geponeerd dat de elementen met betrekking tot de integratie (kennis Nederlands, werkbereidheid,...) van verzoeker niet verantwoorden dat de aanvraag om machtiging tot verblijf in België wordt ingediend, m.a.w. dat deze elementen niet kunnen worden aangenomen als buitengewone omstandigheden in de zin van art. 9bis van de Vreemdelingenwet.

Volgens de gemachtigde van de Staatssecretaris behoren deze elementen (uitsluitend) tot de gegrondheid en worden zij niet behandeld in de fase van het onderzoek naar de buitengewone omstandigheden.

Nochtans kan een lang verblijf in België, wegens de gedurende die periode opgebouwde banden, onderzocht moeten worden, zowel vanuit oogpunt van de "buitengewone omstandigheden" als vanuit de vraag tot machtiging ten gronde (R.v.St. nr. 84.658, 13 januari 2000).

Door de door verzoeker aangehaalde elementen van verblijf en integratie zondermeer af te wijzen als irrelevant ter beoordeling van het bestaan van buitengewone omstandigheden, wordt de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd.

Verzoeker meent te mogen verwijzen naar de rechtspraak van de Raad van State betreffende het begrip 'buitengewone omstandigheden' zoals bedoeld in artikel 9bis van de Vreemdelingenwet:

Niet het onvoorziene of zeldzaam karakter van de feiten dient aangetoond te worden, maar veeleer dat een aanvraag in het buitenland, alle omstandigheden in acht genomen, een buitengewone inspanning zou betekenen voor de betrokkene. (R.v.St. nr. 60.962, 11 juli 1996 TVR. 1997, 385)

Door de Dienst Vreemdelingenzaken dient een afweging gemaakt te worden van de belangen van enerzijds de betrokken aanvrager en anderzijds de Belgische Staat, teneinde het evenredigheidsbeginsel te respecteren (R.v.St. nr. 58.969, 1 april 1996, TVR. 1997, 29).

Door de door verzoeker aangehaalde elementen van verblijf en integratie zondermeer af te wijzen als irrelevant ter beoordeling van het bestaan van buitengewone omstandigheden, wordt de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd.

Uit de bestreden beslissing blijkt immers niet dat deze elementen effectief werden onderzocht in het kader van de beoordeling van de "buitengewone omstandigheden" en de ontvankelijkheid van het verzoek.

Terzake dient een duidelijk onderscheid worden gemaakt tussen enerzijds het onvoldoende of "te licht" bevinden van de elementen van integratie om deze te aanvaarden als buitengewone omstandigheden, en hetgeen een effectief onderzoek van deze elementen impliceert, en anderzijds het niet onderzoeken

van dergelijke elementen vanuit de motivering dat zij enkel relevant zijn voor een onderzoek ten gronde van de regularisatieaanvraag.

Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt zeer duidelijk dat de gemachtigde van de Staatssecretaris zich tot het laatste heeft beperkt, hetgeen een schending uitmaakt van artikel 9bis Vreemdelingenwet en het daarin vervatte begrip van de buitengewone omstandigheden.

Minstens wordt de bestreden beslissing op deze wijze niet afdoende gemotiveerd.

Het dient eveneens te worden opgemerkt dat artikel 9bis van de Vreemdelingenwet geen definitie bevat van het begrip "buitengewone omstandigheden" noch een omschrijving of opsomming geeft van de elementen die tot de "gegrondheid" zouden behoren.

Nergens wordt door artikel 9bis van de Vreemdelingenwet gesteld dat aangevoerde elementen van integratie (uitsluitend) tot de gegrondheid van de aanvraag zouden behoren en derhalve niet dienen te worden onderzocht in het licht van de buitengewone omstandigheden.

Door aldus te oordelen voegt de gemachtigde van de Staatssecretaris zelf voorwaarden toe aan artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, waardoor deze wetsbepaling wordt geschonden.

Ondertussen verblijft verzoeker reeds geruime tijd in België hetgeen een te lange termijn is om hem alsnog te verplichten naar zijn land van herkomst terug te keren en aldaar desgevallend een aanvraag tot verblijfsmachtiging in te dienen bij de Belgische diplomatieke post.

Bovendien heeft verzoeker zich intussen in België gevestigd en is hij hier volkomen geïntegreerd zodat er sprake is van een duurzame lokale verankering en tal van sociale bindingen.

Verzoeker heeft al zijn belangen in België en heeft amper nog enig contact met zijn land van herkomst, zodat hij inmiddels België als zijn thuisland is gaan beschouwen.

Redelijkerwijze kan van verzoeker niet verwacht worden dat hij zich opnieuw elders gaan vestigen, precies omdat hij hetzij op een (tijdelijk) officiële manier, hetzij op een officieuze maar in de praktijk gedoogde manier in België heeft verbleven gedurende een ruime periode, dit overigens zonder ooit in aanraking te zijn geweest met de politionele of gerechtelijke overheden of zonder iemand op enigerlei wijze last te bezorgen.

Waar verzoeker zijn hebben en houden zou dienen achter te laten, zijn bindingen met België zou moeten doorknippen en de hoger vermelde elementen van moeizaam opgebouwde integratie zou verliezen, zou dit een onevenredigheid betekenen tussen de belangen van verzoeker en het door hem geleden nadeel enerzijds en de belangen van de Belgische Staat anderzijds.

In dezelfde zin en om dezelfde redenen kan men stellen dat een terugkeer naar het land van herkomst om aldaar een verblijfsmachtiging aan te vragen, van verzoeker een buitengewone inspanning zou vragen, zodat hij in de voorwaarden verkeert om de machtiging tot verblijf in

België aan te vragen met toepassing van art. 9bis Vreemdelingenwet.

Ingevolge deze elementen schendt de bestreden beslissing derhalve artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, alsmede de formele en materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel, zodat zij dient te worden vernietigd.

Tweede onderdeel van het middel:

In de 2de alinea van de motivering van de bestreden beslissing stelt de gemachtigde van de Staatssecretaris het begrip "buitengewone omstandigheden" gelijk met "een ernstig of moeilijk te herstellen nadeel".

Op deze wijze wordt het begrip "buitengewone omstandigheden" in de zin van artikel 9bis Vreemdelingenwet miskend, nu dit niet vereist dat de in België verblijvende aanvrager van een verblijfsmachtiging een "ernstig of moeilijk te herstellen nadeel" zou aantonen doch wel "buitengewone omstandigheden".

Verzoeker verwijst naar vaststaande rechtspraak welke aanvaardt dat het voldoende is om aan te tonen dat, met inachtnaam van alle omstandigheden, een aanvraag in het buitenland een buitengewone inspanning zou betekenen voor de betrokkene. (R.v.St nr 60 962 11 juli 2006 TYR. 1997,385).

Door de door verzoeker aangehaalde elementen te toetsen aan het veel enger criterium van het ernstig of moeilijk te herstellen nadeel, miskent de bestreden beslissing artikel 9bis van de Vreemdelingenwet en in het bijzonder het aldaar gehanteerde criterium van de buitengewone omstandigheden.

Vierde onderdeel van het middel:

In zijn verzoekschrift artikel 9bis Vreemdelingenwet haalde verzoeker m b t de ontvankelijkheid van zijn aanvraag uitdrukkelijk aan dat gevolgen van de verplichting om naar Nigeria terug te keren om aldaar de beoogde verblijfsmachtiging aan te vragen een onevenredigheid zou betekenen tussen de belangen van verzoeker en het door hem geleden nadeel enerzijds en de belangen van de Belgische Staat anderzijds.

Op dit argument wordt in de bestreden beslissing niet geantwoord.

Nergens maakt de bestreden beslissing melding van enige afweging tussen de belangen van verzoeker enerzijds en deze van de Belgische Staat anderzijds.

De stelling van de gemachtigde van de Staatssecretaris dat de verplichting om de aanvraag in te dienen bij de bevoegde diplomatieke of consulaire post in het land van herkomst enkel een eventuele tijdelijk

scheiding zou impliceren en dit geen ernstig of moeilijk te herstellen nadeel zou meebrengen, kan ter zake geenszins volstaan.

Aangezien op deze wijze de bestreden beslissing kennelijk niet antwoord op alle pertinente door verzoeker opgeworpen argumenten, wordt zij niet op behoorlijke wijze gemotiveerd en dient zij te worden vernietigd."

2.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (RvS 11 juni 2002, nr. 107.624).

2.3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij uitbreiding artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben betrekking op de formele motiveringsplicht (cf. RvS 21 oktober 2003, nr. 124.464). De Raad wijst erop dat het tegelijk aanvoeren van de schending van de formele en de materiële motiveringsplicht niet mogelijk is. Een gebrek aan deugdelijke formele motivering maakt het de verzoekende partij immers onmogelijk om uit te maken of de materiële motiveringsplicht geschonden is (cf. RvS 14 juli 2004, nr. 133.900). Bijgevolg dient vastgesteld dat, ofschoon verzoekende partij zich steunt op de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet, uit het middel blijkt dat zij de motieven die aan de grondslag van de bestreden beslissing ligt, kent doch betwist dat deze motieven de bestreden beslissing kan dragen. De verzoekende partij voert met andere woorden de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Immers betreft het nagaan of de motieven pertinent zijn, de materiële motiveringsplicht (cf. RvS 26 februari 2003, nr. 116.486).

2.4. Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidsstoezicht of het bestuur de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.5. In de bestreden beslissing wordt toepassing gemaakt van het geschonden geachte artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Dit wetsartikel luidt als volgt:

"§ 1. In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.

De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op :

- de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken*
- de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoont.*

§ 2. Onverminderd de andere elementen van de aanvraag, kunnen niet aanvaard worden als buitengewone omstandigheden en worden onontvankelijk verklaard:

1° elementen die reeds aangehaald werden ter ondersteuning van een asielaanvraag in de zin van de artikelen 50, 50bis, 50ter en 51 en die verworpen werden door de asiendiensten, met uitzondering van elementen die verworpen werden omdat ze vreemd zijn aan de criteria van de Conventie van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en aan de criteria voorzien in artikel 48/4 met betrekking tot de subsidiaire bescherming of omdat de beoordeling ervan niet behoort tot de bevoegdheid van die instanties;

2° elementen die in de loop van de procedure ter behandeling van de asielaanvraag in de zin van artikel 50, 50bis, 50ter en 51 hadden moeten worden ingeroepen, aangezien zij reeds bestonden en gekend waren voor het einde van deze procedure;

3° elementen die reeds ingeroepen werden bij een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

4° elementen die ingeroepen werden in het kader van een aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter."

Voormelde bepaling voorziet in een uitzondering op de regel die vervat is in artikel 9, tweede lid van de vreemdelingenwet, dat bepaalt dat een vreemdeling een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven moet aanvragen bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland. Overeenkomstig artikel 9bis van de vreemdelingenwet kan een vreemdeling, die over een identiteitsdocument beschikt of vrijgesteld is van deze voorwaarde, bij de burgemeester van zijn verblijfplaats in België een aanvraag indienen om tot een verblijf gemachtigd te worden, doch enkel indien buitengewone omstandigheden dit rechtvaardigen. Buitengewone omstandigheden, in de zin van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, zijn omstandigheden die het voor een vreemdeling zeer moeilijk of zelfs onmogelijk maken om een beroep te doen op de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire post.

Deze buitengewone omstandigheden mogen niet worden verward met de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging aan te vragen. De toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

- wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of de aanvrager over een identiteitsbewijs beschikt of vrijgesteld is van deze voorwaarde en of er aanvaardbare buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen;
- wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven; desbetreffend beschikt de bevoegde minister c.q. staatssecretaris over een ruime appreciatiebevoegdheid.

Vooraleer te onderzoeken of er voldoende grond is om een verblijfsmachtiging toe te kennen, dient de gemachtigde van de bevoegde minister c.q. staatssecretaris na te gaan of de aanvraag wel regelmatig werd ingediend, te weten of de aanvrager beschikt over een identiteitsdocument of vrijgesteld is van deze verplichting en of hij aanvaardbare buitengewone omstandigheden heeft ingeroepen. De aanvrager heeft de plicht om klaar en duidelijk te vermelden welke de buitengewone omstandigheden zijn die hem verhinderen zijn verzoek via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland in te dienen (RvS 20 juli 2000, nr. 89.048). Uit zijn uiteenzetting dient duidelijk te blijken waaruit het ingeroepen beletsel precies bestaat.

2.6. Uit de aanvraag om machtiging tot verblijf van 18 juli 2012, die in het administratief dossier is opgenomen, blijkt dat verzoeker betreffende de buitengewone omstandigheden het volgende argumenteerde:

"Buitengewone omstandigheden in de zin van art. 9bis Vreemdelingenwet zijn niet te herleiden tot het begrip "overmacht ", standpunt dat ook verwoord werd in de Ministeriële Omzendbrief dd. 9 oktober 1997 betreffende de toepassing van art. 9 § 3 Vreemdelingenwet, zoals gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad dd. 14 november 1997.

Niet het onvoorziene of zeldzaam karakter van de feiten dient aangetoond te worden, maar veeleer dat een aanvraag in het buitenland, alle omstandigheden in acht genomen, een buitengewone inspanning zou betekenen voor de betrokkene. (R.v.St. nr. 60.962, 11 juli 1996, TVR. 1997, 385)

Het is evenmin uitgesloten dat een zelfde feit of omstandigheid zowel een buitengewone omstandigheid waarom de aanvraag in België wordt ingediend kan uitmaken, als een argument om de machtiging tot verblijf te bekomen (R.v.St. nr. 73.025, 9 april 1998).

Zo kan een lang verblijf in België, wegens de gedurende die periode opgebouwde banden, onderzocht moeten worden, zowel vanuit oogpunt van de "buitengewone omstandigheden" als vanuit de vraag tot machtiging ten gronde (R.v.St. nr. 84.658, 13 januari 2000).

Door de Dienst Vreemdelingenzaken dient een afweging gemaakt te worden van de belangen van enerzijds de betrokken aanvrager en anderzijds de Belgische Staat, teneinde het evenredigheidsbeginsel te respecteren (R.v.St. nr. 58.969, 1 april 1996, TVR, 1997, 29).

Verzoeker meent zich te kunnen beroepen op de volgende buitengewone omstandigheden die hem verhinderen het verzoek tot machtiging tot langdurig verblijf in te dienen via de Belgische diplomatieke post in Nigeria:

Verzoeker kwam in januari 2011 het Rijk binnen in het bezit van zijn officieel paspoort. Inmiddels is hij reeds volop met zijn integratie in de Belgische samenleving gestart. Het zou voor verzoeker moeilijk zijn

indien hij alsnog zou verplicht worden naar zijn land van herkomst terug te keren om aldaar desgevallend een aanvraag tot verblijfsmachtiging in te dienen bij de Belgische diplomatieke post.

Verzoeker heeft zich intussen in België gevestigd zodat er reeds sprake is van een begin van duurzame lokale verankering en al tal van sociale bindingen.

Indien verzoeker ingevolge een beslissing van de Belgische Staat het grondgebied van het Rijk zou dienen te verlaten, zou dit hem een onoverkomelijk nadeel opleveren.

Waar verzoeker zijn hebben en houden zou dienen achter te laten, zijn bindingen met België (sociaal, huur woning, ...) zou moeten doorknippen en de hoger vermelde elementen van moeizaam opgebouwde integratie zou verliezen, zou dit een onevenredigheid betekenen tussen de belangen van verzoeker en het door hem geleden nadeel enerzijds en de belangen van de Belgische Staat anderzijds.

In dezelfde zin en om dezelfde redenen kan men stellen dat een terugkeer naar het land van herkomst om aldaar een verblijfsmachtiging aan te vragen, van verzoeker een buitengewone inspanning zou vragen, zodat hij in de voorwaarden verkeert om de machtiging tot verblijf in België aan te vragen met toepassing van art. 9bis Vreemdelingenwet."

2.7. Verzoeker oppert in het eerste onderdeel van zijn middel dat het begrip "*buitengewone omstandigheden*" wordt miskend en dat de elementen van integratie wel degelijk een rol spelen bij het aantonen van buitengewone omstandigheden. Hieromtrent stelt verzoeker dat er een onderscheid dient te worden gemaakt tussen "*enerzijds het onvoldoende of "te licht" bevinden van de elementen van integratie om deze te aanvaarden als buitengewone omstandigheden, (...) hetgeen een effectief onderzoek van deze elementen impliceert, en anderzijds het niet onderzoeken van dergelijke elementen vanuit de motivering dat zij enkel relevant zijn voor een onderzoek ten gronde van de regularisatieaanvraag*". De Raad wijst erop dat de stelling van verweerder dat de door verzoeker aangevoerde elementen van integratie niet als buitengewone omstandigheid in de zin van artikel 9bis van de vreemdelingenwet kunnen weerhouden worden, in overeenstemming is met de vaste rechtspraak van de Raad van State. Dit rechtscollège stelde immers "*dat echter omstandigheden die bijvoorbeeld betrekking hebben op de lange duur van het verblijf in België, de lange duur van de asielprocedure, de goede integratie, het zoeken naar werk, het hebben van vele vrienden en kennissen, de gegrondheid van de aanvraag betreffen en derhalve niet kunnen verantwoorden waarom deze in België, en niet in het buitenland, is ingediend*" (RvS 9 december 2009, nr. 198 769). Gelet op het deze rechtspraak, dient de gemachtigde van de staatssecretaris dan ook geenszins, in tegenstelling tot hetgeen verzoeker beweert, een effectief onderzoek te voeren naar de elementen van integratie om te kunnen oordelen of deze aanvaardbaar zijn als buitengewone omstandigheden. In de bestreden beslissing wordt dan ook terecht gesteld dat "*De overige elementen met betrekking tot de integratie van mijnheer - nl. dat hij alhier sedert januari 2011 verblijft, dat hij volop bezig zou zijn met zijn integratie in de Belgische samenleving, dat hij duurzaam lokaal verankerd zou zijn, dat hij tal van sociale bindingen zou hebben, dat hij werkbereid zou zijn, dat hij zou proberen om zich de Belgische gewoonten eigen te maken, dat hij zou proberen om Nederlands te leren, dat hij goed op weg zou zijn om volkomen geïntegreerd te geraken, en dat hij volledig ter beschikking zou staan van de arbeidsmarkt - hebben betrekking op de gegrondheid en worden in deze fase niet behandeld. De elementen met betrekking tot de integratie kunnen het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform art. 9.2 van de wet van 15.12.1980.*" Verzoeker maakt niet aannemelijk dat verweerder artikel 9bis van de vreemdelingenwet zou hebben miskend of op kennelijk onredelijke wijze tot zijn besluit zou zijn gekomen.

2.8. Door zijn elementen van integratie in het eerste onderdeel van zijn middel te hernemen en verder uit de diepen, maakt verzoeker niet aannemelijk dat de gemachtigde van de staatssecretaris geen rekening zou hebben gehouden met alle relevante elementen die hij in zijn aanvraag van 18 juli 2012 heeft aangevoerd. Waar verzoeker stelt dat niet van hem kan verwacht worden dat hij zich elders gaat vestigen, wijst de Raad erop dat dit geenszins van hem wordt verwacht. Verzoeker dient enkel (tijdelijk) terug te keren naar de voor hem bevoegde Belgische vertegenwoordiging in het buitenland om aldaar zijn aanvraag in te dienen.

2.9. Uit vaststaande rechtspraak blijkt dat onder 'buitengewone omstandigheden' het volgende dient te worden verstaan: "*omstandigheden die een tijdelijke terugkeer van de vreemdeling naar zijn land van oorsprong, om er de noodzakelijke formaliteiten voor het indienen van een aanvraag tot machtiging tot verblijf te vervullen, onmogelijk of bijzonder moeilijk maken*" (cf. RvS 9 december 2009, nr. 198 769). Waar verzoeker meent dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij zijn beoordeling het begrip 'buitengewone omstandigheden' zou hebben verengd, dient te worden opgemerkt dat het niet kennelijk onredelijk overkomt om bij de beoordeling van de ingeroepen 'buitengewone omstandigheden' na te gaan of de verplichting om de aanvraag in te dienen bij de bevoegde diplomatieke of consulaire post

een ernstig of moeilijk te herstellen nadeel met zich meebrengt. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de bewijsvoering of de uiteindelijke beoordeling zou verschillen doordat het begrip 'buitengewone omstandigheden' enigszins anders wordt omschreven. De Raad kan enkel vaststellen dat de gemachtigde van de staatssecretaris in het kader van de discretionaire bevoegdheid waarover hij beschikt rechtsgeldig kon besluiten dat een eventuele tijdelijke scheiding geen ernstig of moeilijk te herstellen nadeel meebrengt waardoor dit niet als een buitengewone omstandigheid kan worden aanvaard. In de bestreden beslissing wordt inderdaad met betrekking tot de door verzoeker ingeroepen bindingen met België gesteld dat een tijdelijke scheiding geen ernstig of moeilijk te herstellen ernstig nadeel met zich meebrengt waardoor ze niet als buitengewone omstandigheden kunnen worden aanvaard. Het loutere feit dat in de kwestieuze overweging uit de bestreden beslissing de term *"ernstig of moeilijk te herstellen nadeel"*, die afkomstig is uit het schorsingscontentieux in het administratief recht, wordt gehanteerd om te beschrijven dat verzoeker niet heeft aangetoond dat het voor hem zeer moeilijk of zelfs onmogelijk zou zijn om een beroep te doen op de voor hem bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire post, betekent niet dat de beslissing op dit punt niet afdoende zou zijn gemotiveerd. Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen op welke wijze de ingeroepen bindingen met België en zijn integratie het vervullen van de noodzakelijke formaliteiten in het buitenland zouden bemoeilijken zodat dit als buitengewone omstandigheid zou kunnen worden aangemerkt. Op dit punt blijft verzoeker echter in gebreke.

2.10. Verzoeker meent in een derde onderdeel van zijn middel dat op het element van zijn aanvraag waar hij stelt dat hij *"(...) zijn hebben en houden zou dienen achter te laten, zijn bindingen met België (sociaal, huur woning, ...) zou moeten doorknippen en de hoger vermelde elementen van moeizaam opgebouwde integratie zou verliezen, zou dit een onevenredigheid betekenen tussen de belangen van verzoeker en het door hem geleden nadeel enerzijds en de belangen van de Belgische Staat anderzijds."* niet geantwoord wordt omdat er nergens melding wordt gemaakt van een afweging tussen zijn belangen en die van de Belgische Staat. Over deze elementen werd echter wel degelijk gemotiveerd in de bestreden beslissing: *"(...) Betrokkene haalt aan dat hij zijn hebben en houden zou dienen achter te laten en dat hij zijn bindingen met België zou moeten doorknippen. Dit element kan echter geen buitengewone omstandigheid. De verplichting om de aanvraag in te dienen bij de bevoegde diplomatieke of consulaire post in het land van herkomst impliceert enkel een eventuele tijdelijke scheiding, wat geen ernstig of moeilijk te herstellen nadeel met zich meebrengt. (...) De overige elementen met betrekking tot de integratie van mijnheer - nl. dat hij alhier sedert januari 2011 verblijft, dat hij volop bezig zou zijn met zijn integratie in de Belgische samenleving, dat hij duurzaam lokaal verankerd zou zijn, dat hij tal van sociale bindingen zou hebben, dat hij werkbereid zou zijn, dat hij zou proberen om zich de Belgische gewoonten eigen te maken, dat hij zou proberen om Nederlands te leren, dat hij goed op weg zou zijn om volkomen geïntegreerd te geraken, en dat hij volledig ter beschikking zou staan van de arbeidsmarkt - hebben betrekking op de gegrondheid en worden in deze fase niet behandeld. De elementen met betrekking tot de integratie kunnen het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform art. 9.2 van de wet van 15.12.1980."* Het is niet omdat er in de bestreden beslissing niet letterlijk wordt gesproken over een belangenafweging, dat er dienaangaande niet afdoende over zou zijn gemotiveerd. Immers houdt de (formele) motiveringsplicht niet in dat alle door de partijen aangevoerde argumenten moeten worden beantwoord. Het volstaat dat de argumentatie van de betrokkene in de besluitvorming wordt betrokken en dat blijkt, minstens op impliciete wijze, waarom de argumenten in het algemeen niet werden aanvaard (cf. RvS 27 oktober 2008, nr. 187 361). Ten overvloede wijst de Raad er nog op dat de huidige bestreden beslissing enkel de onontvankelijkheid behelst van zijn aanvraag om een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet en geen verwijderingsmaatregel betreft.

2.11. Er werd geen schending aangetoond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat met bepaalde elementen geen of onvoldoende rekening zou zijn gehouden of dat de beslissing niet zou steunen op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht werden derhalve niet geschonden.

Het enig middel is ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien juli tweeduizend vijftien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

F. TAMBORIJN